

MÜÇADELE BİRLİĞİ

yeni evrede

www.mucadelebirligi20.net
mucadelebirligi@gmail.com
t.me/mucadelebirligi
Mücadele Birliği Gazetesi
mucadelebirligi3
mucadelebirligi

FABRİKALAR TARLALAR SİYASİ İKTİDAR HER ŞEY EMEĞİN OLACAK

2023/01

5

Hepsinden Kurtulmalıyız!

Açlık, işsizlik, katlanan zamlar, geleceksizlik, hayatlarımıza dönük her türlü saldırı, faşist baskılar, savaş... Herkes görüyor, herkes konuşuyor ve yana yakıla bu sorunlara bir çözüm arıyor. Sokaklarda yaşadığımız bu katmerli acılara, bu içinden çıkılmaz gibi görünen sorunlara karşı öfke dolu milyonlarız!

On yıllardır burjuva sınıfın çeşitli kesimleri birbirlerinin yerine yönetime geliyor, bir parti ya da birkaç parti hükümet kuruyor, bir süre sonra bir başka parti ya da partiler ittifakı hükümet kurup yönetime geliyor. Ama on yıllardır bizim yaşamımız hep kötüye, daima kötüye gidiyor. Bizim payımıza düşen her yıl derinleşen açlık, sefalet, ölüm, katliam, yaşamdan kovulma oluyor.

Bütün bunlar ve bunlardan çok daha fazlası bu sermaye düzeninin, burjuva düzenin sonuçlarıdır. Bütün bunların kaynağı sermaye düzeninin kendisidir. Bataklık, kapitalist düzenin kendisidir. En iğrenç olayları topluma yaşatan dini tarikatlar bir neden değil, bir sonuçtur; sermaye düzeninin geldiği çürümenin, asalaklaşmanın sonucudur.

Nedeni ortadan kaldırmadan sonuçları tekrar tekrar yaşamamız kaçınılmazdır. Sorunların nedenini, bize büyük acılar yaşatan sonuçların kaynağını or-

tadan kaldırmalıyız. Sorunların kaynağı, sermaye düzeninin bizzat kendisidir. Bütün acılarımızdan kurtulmamızın tek yolu, bu bataklık kurutmak, bu düzeni bir devrimle ortadan kaldırmaktır.

Şimdi, birileri kalkmış bize bu dinci faşist yönetimden, onun başından kurtulsak yaşamın "güzelleşeceği"ni söylüyor. Bunun için bizi seçimlerde "Millet İttifakı" adı verilen gerici-faşist burjuva ittifakının göstereceği cumhurbaşkanı adayını desteklemeye çağırıyorlar. Bunların bütün politikası, bütün amacı, patronlar sınıfının, burjuva sınıfın bir temsilcisi yerine bir başka temsilcisini yönetime taşımaktır.

Her şey iktidar sorunu etrafında dönüyor; her şey iktidar meselesinde düğümleniyor. Patronlar sınıfı, zenginler sınıfı var oldukça; ekonomik ve politik güç onların elinde kaldıkça; yani iktidar burjuvazinin elinde oldukça hangi temsilcileri yönetime gelirse gelsin bizim yazgımız, Kürt halkının yazgısı, ço-

cuklarımızın, kadınlarımızın, gençlerimizin yazgısı iyileşmek bir yana hep kötüye gidecek, acılarımız, sefaletimiz, yoksulluğumuz katlanarak artacak!

Hepsini göndermeliyiz, hepsinden kurtulmalıyız! Ekonomik ve politik gücü; yani bütün iktidarı biz emekçiler, biz ezilen Kürt halkı, biz kadınlar, gençler, elimize almalıyız. Bu düzen sadece şimdi yönetimde olan dinci faşist partiler için değil, bütün burjuva partiler için "cennet" bizim için "cehennem"dır. Onlar, cennetlerinin ellerinden alınmasına kolayca razı olmazlar, olmayacaklar.

Öyleyse, onların düzenini zorla, zora dayalı bir devrimle yıkmaktan başka yolumuz yok. Kim ki, bu büyük, köklü değişimin seçimlerle, hele de burjuvaların bir kesimi yerine öbür kesimini desteklemekle olacağını, olabileceğini söylerse o burjuvazinin içimizdeki "ajan"dır. Böyleleri bizi sömürücülerin he-sabına aldatmaya çalışıyor demektir.

Bizler işçiyiz, emekçiyiz. Sabahın erken saatlerinde işçi servislerine, metrolara, metrobüslere, otobüslere tıklıp iş yerine giden, güneş batana kadar atölyelerden çıkamayan, üç kuruş kazanacağız diye tüm ömrümüzü çalışmaya feda edenleriz. Kazandığımız para ile, bırakın bir kenara atabilmeyi, ne faturalarımızı ödeyebiliyoruz, ne banka borçlarımızı, ne de kiramızı. Bunları düzenli ödeyebilecek olanlarımızın da ay sonunda elinde hiçbir şey kalmıyor. Bu hepimizin her gün muhasebesini yaptığı bir gerçeklik halinde karşımızda duruyor. Sadece çalışıyoruz, çalışıyoruz ve çalışıyoruz... Hayatlarımız iş yeri ile ev arasında bir mekik dokumaktan ibaret. Yaşamak için çalışmıyoruz, çalışmak için yaşıyoruz. Eğer buna yaşamak denebilirse. Evimize misafir davet edecekken ona ikram edeceğimiz bir fincan kahvenin hesabını yapıyoruz. Yalnızca hayatta kalabilmek için zor bulduğumuz beş para etmez işlere tutunmak, en acımasız sömürüye, patron baskısına, mobbinge, esnek ve güvencesiz çalışmaya katlanmak zorunda kalıyoruz.

Bizler kiracıyız. İş yerlerimizden daha az vakit geçirdiğimiz dört duvar için bizden maaşlarımız kadar kira isteyen, ev fiyatları artınca kiraya iki-üç kat zam yapan, veremeyecek durumda olanlarımızı da gözünü kırpmadan kapı dışarı eden ev sahipleriyle karşı karşıya bırakıyoruz. Bir yandan kentsel dönüşüm adı altında, oturduğumuz mahalleleri ranta açan devletle, iktidar yandaşı şirketleriyle mücadele ediyoruz. Diğer yandan sadece başımızı sokacak bir ev için, insanca barınmak için varımızı yoğumuzu başkalarının ellerine veriyoruz.

Bizler kadınız. İşçi kadınlar, genç kadınlar, ev işlerini yapmakla ve çocuk bakmakla yükümlü olan kadınlar. Fabrikalarda, bürolarda, kafelerde saatlerce üç kuruşa çalışan, iş yerinde sadece kadın olduğu için hor görülen, bin bir emekle kazandığı parasını da eşine vermekle yükümlü görülen kadınlar. Ekonomik yüklerle beraber toplumun ve ailenin yüklerini de kaldırmak zorunda görülen kadınlar. Sokakta yürürken arkamızı defalarca kez kontrol etmek zorunda bırakılan, dilediği gibi yaşayamayan kadınlar. Böyle bir yaşama mecbur değiliz dediğimiz için eşi, babası ve hatta tanımadığı birçok erkek tarafından uygulanan her türlü şiddetle, patronun baskı ve taciziyle, polis barikatlarıyla, haksızlık ve hukuksuzluklarla yüzleşmek ve mücadele etmek zorunda kalan, her gün katledilen kadınlar.

Bizler toplumun tüm "normal" anlayışlarına karşı var olma mücadelesi veren, toplumun öteki olarak gördüğü LGBTİ+larız. Kimliğimizden dolayı işsiz kalan, hakarete uğrayan, açlıkla terbiye edilmeye çalışılan, yok edilmek istenen "öteki"leriz.

Bizler bu ülkenin geleceği dediğiniz gençleriz. Her geçen gün geleceğe dair ümitlerimizi yitirenleriz. Artık çok azımızın ailesi eğitim masraflarımızı karşılayabiliyorken, birçoğumuz eve katkı sunmak ve bir işimiz olsun diye çalıştığımız tekstil atölyelerinde, şantiyelerde ölmeye layık görülenleriz. Okuyacak kadar "şanslı" olanlarımız ise yüksek kiralardan ne evlerde barınabiliyor ne de yurtlarda kalabiliyor. Cemaat yurtlarından her gün bir sıra arkadaşımızın ölüm haberi bu gerçekliği yüzümüze vuruyor. Gelecekleri, hayatları ve umutları çalınanlar. Biz belki de bu toplumdan en çok alacaklı olanız.

Bizler evleri yıkılan, sürgünlere gönderilen, özgürlüğünü istediği için her türlü inkar ve imha saldırısına uğrayan Kürt halkıyız. Anadili yasaklı olan, Kürtçe konuştuğu için linç edilen, hayatın her alanında ırkçılıkla yüzleşmek zorunda kalan, Türk burjuvazisi ve faşizm tarafından ezilen Kürtleriz.

Bizler savaşlar yüzünden evleri yıkılan, işsiz ve aç kalan, yerinden yurdundan göç ettirilenleriz. Biz gittiğimiz her yerde "yabancı" olanlarız. Aynı iş yerinde çalışsak da, kapı komşusu olsak da "yabancı"yız. Aynı sefalette yaşasak da, aynı şekilde aç kalsak da, çocuklarımız aynı okula gitse de biz "yabancı"larız. Doğup büyüdüğümüz yerin devleti, bizim doğup büyüdüğümüz toprakları bombalarken biz "yabancı"yız. Savaşı başlatan biz değilken, sorumlu görülen hep bizleriz. Evlerimiz yağmalandı, iş yerlerimiz yakıldı, çocuklarımız sokak ortasında dövüldü. Bizim ülkemizden ayrılmamıza neden olan bombaları atanlara yönelmeyen öfke, savaş yüzünden evini terk etmek zorunda olan bizlere yöneldi.

İşçilerin,
kadınların,
yoksul Kürt
halkının kanı
ellerinde olan

**RECEP TAYYİP
ERDOĞAN**

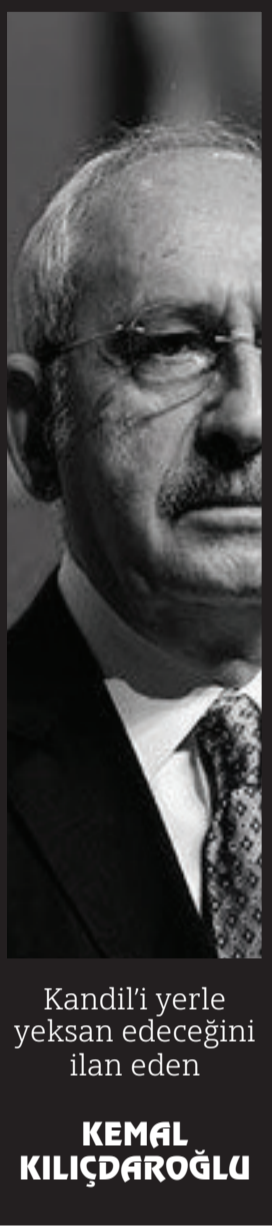
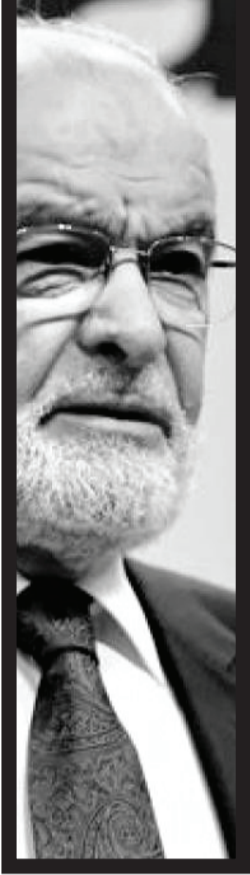

90'lı yılların
fail-i meçhul
kraliçesi
olmakla
övünen

**MERAL
AKŞENER**

Madımak
Katliamının
katillerinden

**TEMEL
KARAMOLLAOĞLU**

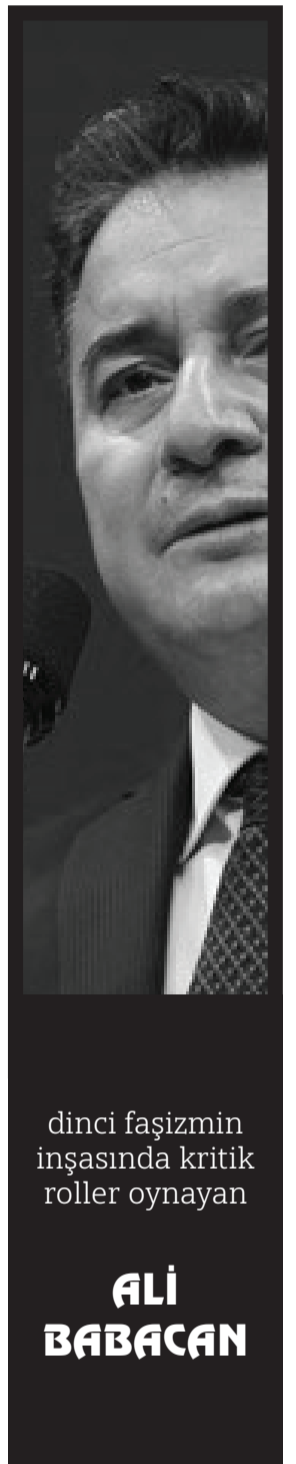

Kandil'i yerle
yeksan edeceğini
ilan eden

**KEMAL
KILIÇDAROĞLU**

kent savaşlarının
kanıyla yıkanmış

**AHMET
DAVUTOĞLU**

dinci faşizmin
inşasında kritik
roller oynayan

**ALİ
BABACAN**

Peki ya "yöneten"ler ne yapıyor? Hangi derdimize bir çözüm olabilir? Yönetenlerin hepsinin derdi bizi susturmak, oyalamak, sermayenin çıkarlarına hizmet edip, patronların düzeninin tıklarında yürümesini sağlamak! İktidarda olanlar elimizdekine şükretmemizi öğütüyor, iktidara aday olanlar ise onları "seçersek" her şeyin düzeleceğini iddia ediyor.

Peki kim bu adaylar? Bir yanda altılı masa denen "en geniş muhalefet cephesi"... 90'lı yılların faili meçhuller kraliçesi olmakla övünen Meral Akşener, Madımak Katliamının katillerinden Temel Karamollaoğlu, Kandil'i yerle yeksan edeceğini ilan eden Kemal Kılıçdaroğlu, kent savaşlarının kanıyla yıkanmış Ahmet Davutoğlu, dinci faşizmin inşasında kritik roller oynayan Ali Babacan ve diğerleri... Bir yanda da iç savaş

konusunda bu kadar deneyimli bir ekibin karşısına "üçüncü yol" diye çıkan "sol muhalefet"... Hem altılı çeteyle hem de 20 yıllık dinci faşist iktidarla "seçim" yoluyla başa çıkabileceğini, daha da kötüsü bir ahırdan farksız duruma gelmiş meclis denen organın değişime araç olabileceğinin hayalini kuran partilerden oluşan bir muhalefet.

Sandık dışında elimizden ne gelir? Biz söyleyelim, her şey! Asıl güç sandık değil, kendi kollarımızdır! Ya paranın, sermayenin yolundan gideceğiz ya emeğin ya burjuvazinin dünyası ayakta kalacak ya da tüm ezilenlerin dünyası kurulacak; ya o kan emiciler gelecek iktidara ya da biz! Yapacağımız tüm "seçim"ler yalnızca bu iki yoldan birinin seçimi olacak! Hayatın her alanını üreten bizler, hayatın her alanında birlikte olmak zorundayız. Bir arada olmak, örgütlü davranmak zorundayız. Bu artık bir temenni değil, bugünün zorunluluğu.

Gerçek değişim yaşamın içinden çıkan örgütlenmelerimizle, komitelerimizle, meclislerimizle, konseylerimizle gelecek. Tıpkı örgütlenen ve kazanan depo işçileri, çorap işçileri, market işçileri gibi. Tıpkı bir gecede

feshedilen sözleşmeye karşı Tak-sim'de barikatları yıkan kadınlar gibi. Tıpkı iktidarın okul sıralarına hapsedemediği üniversite öğrencileri gibi. Tıpkı tüm gözaltılara, tutuklamalara rağmen örgütlü davranmaktan vazgeçmeyen Kürt halkı gibi. İnsanca yaşayabileceğimiz geleceğin ülkesini kurmak ve sorunlarımızı gerçekten çözecek toplumsal önlemleri güvenceye alacak halk iktidarı için mücadele edelim!

Geleceği beklemeden şimdiden, iş yerimizde bizi sömüren patronlara karşı; okulumuzda gerici eğitim sistemine ve onun temsilcilerine karşı; mahallemizde bizi sokağa atmaya kentsel dönüşüm şirketlerine karşı; yaşamın her alanında sorun yaşadığımız her yerde en yakınımızdakiyle birlikte hareket edelim!

Emekçi Kitleler Kendi Kurtuluşu İçin Dövüşmelidir

C. Dağlı

Kitleler, toplumda oluşan bütün olumsuzluklardan, sosyal yıkımdan vb. egemen sınıfı, tekelci sermaye egemenlik koşullarında tekelci burjuvaziye ve onların siyasi iktidarını, devlet egemenlik sistemini sorumlu tutar.

Dolayısıyla, eleştiriler ve emekçilerin yıkıcı devrimci eylemleri, burjuvazinin sınıf egemenliğine ve sınıf düzenine yönelir. Burjuva muhalefet (yalnızca siyasi iktidarın muhalefeti olan) sanki kapitalistlerin sınıf egemenliğine hizmet etmiyorlarmış gibi, kendilerini toplumdaki bütün olumsuzluklardan sıyırmaya çalışıyorlar. Halbuki iktidarı ve muhalefetiyle hepsi, kurulu düzenin ve egemen sınıfın emrindedir. Ezilen ve sömürülenler, burjuva egemenliğe karşı ayaklandığında, tamamı tek düzen partisi olarak davranıyorlar. Bu, tarihsel ve toplumsal gerçeği her zaman ortaya koymalıdır.

Burjuva muhalefet ittifakı, ezilen ve sömürülen kitlelerin hoşnutsuzluğundan, öfkesinden, tepkisinden yararlanarak siyasi iktidara gelme amacıyla. Kitlelerin hoşnutsuzluğu ve derin öfkesi, kapitalist toplumdan kaynaklanıyor. Ama düzen partileri, sanki kitlelerin içinde bulunduğu ağır durum, bu sistemden değil de, yalnızca siyasi iktidardan ileri geliyormüş gibi, kitlelerin burjuva düzene, onun tüm kurumlarına olan öfkesini, bir hükümet değişikliği sorununa çevirme peşinde. Böylece, bir çözüm olarak kendini dayatıyor.

Peki, politik ya da başka kararları, mesela ekonomiye ilişkin olanları, bu partilerin kendileri mi alıyor? Bu konudaki görüşlerimizi çeşitli defalar ortaya koyduk. Bugün çok sayıda insan bunu biliyor. Bilinen şey, burjuva partilerin, siyasi iktidarların kararları kendilerinden

önce, tekelci sermayenin, bankaların, borsaların, kapitalistlerin oluşturduğu çeşitli birliklerin, uluslararası sermayenin vb. ofislerinde alınıyor oluşudur. Buralarda alınan kararlar bu partilere sadece dikte ettiriliyor. Tekelci güçlerin partileri de bunu kendi kararları haline getiriyor. Sonraki aşama, kendi aldıkları kararlar olarak toplumun önüne getiriliyor.

Çeşitli sermaye biçimleri (sanayi sermayesi, banka sermayesi, ticari sermaye) hükümetlere, siyasi partilere ekonomik ve siyasi kararlarını yalnızca iletmek ve kabul ettirmekle kalmıyor, gerektiğinde çeşitli yollarla müdahale ediyor. Mesela hükümete üye veriyor, danışman veriyor. Gerçekte, siyaset oluşturan bir rol oynuyor. Bugün siyasi iktidarın körfez sermayesi ve başka uluslararası sermayeyle ilişkileri bunu doğruluyor. Zaten bu ilişkinin içeriğini geniş kesimler biliyor. Yine toplum, muhalefetin ABD ve İngiltere sermayesiyle şimdiden yaptığı sermaye anlaşmalarının siyasi olarak ne anlama geldiğini çok iyi biliyor. Ekonomik bakımdan egemen olan, siyasi bakımdan da egemendir. Ekonomiyle siyaset arasında böylesine sıkı bir ilişki var.

K. Kılıçdaroğlu "İkinci Yüzyıl Vizyonu"nu açıklarken, dünyayla rekabetten söz etti. Bu, Türkiye'nin emperyalizme bağımlılık ilişkileri göz önünde tutulduğunda, boş bir ajitasyondan başka bir şey değildir. Türkiye bağımsız ve egemen bir ülke değil, emperyalizme bağımlı, kapitalist bir ülkedir. Emperyalist-kapitalist sistem içinde, uluslararası işbölümüne tabidir. Bağımlı bir ülke olarak, uluslararası işbölümü çerçevesinde gelişmesi sınırlıdır. Dolayısıyla, dünyayla gerçek anlamda rekabet edecek bir konumda değildir. Çağ-

daş ölçülerde gelişme için, bağımsız ve egemen olmak gerekiyor. Bunun için de kapitalizmden sosyalizme geçmek zorunludur. Çünkü, ancak sosyalist bir ülke bağımsız ve egemen olabilir.

Öte yandan Türkiye, dünyayla rekabet edebilmek için, bilimsel ve teknolojik devrimin sonuçlarından sonuna kadar yararlanacak sanayi ve teknoloji gelişimine sahip olmalıdır. Türkiye'nin bir an için böyle bir gelişme gösterdiğini düşünelim, ama diğer ülkelerde gelişme yerinde saymıyor ki, onlar da gelişmelerini sürdürüyorlar. Türkiye bağımlı ilişkileri içinde gelişmesini daha ileriye taşıya bile, bu durumunda da emperyalist ülkelere yetişemez ve onlarla rekabet edecek bir duruma gelemmez. Çünkü onlar daha ileri bir noktada olacaklardır. Bu, böyle devam eder. Görüldüğü gibi, bağımlı bir ülkenin, bağımlılık çerçevesinde, dünyayla rekabet etmesi temelsizdir.

K. Kılıçdaroğlu'nun konuşması ve programı sınıfsaldır. Tamamen sermayenin çıkarlarına hizmet ediyor. Ama o demagojiye başvurarak, sermayenin çıkarının, tüm toplumun çıkarına olduğunu göstermeye çalışıyor. Fakat konuşması gerçekten yakayı ele veriyor. Konuşması eklektiktir bir taraftan, sermayenin yararına, dünyayla rekabetten, Türkiye'ye dışarıdan sermaye akışı olacağından -ki bu uluslararası sermayenin çıkarıdır.- söz ederken, aynı konuşma içinde emeğin güçlendirilmesinden yani emeğin haklarının ve çıkarının korunmasından bahsedebiliyor. Burjuva bir yöntem olan eklektizmini bir kenara bırakalım. Aynı konuşmada hem sermayenin çıkarını savunurken, hem emeğin güçlendirilmesinden de söz edebiliyor. Ama bütün bir aldatmacadır, o aslında yalnızca ve yalnızca sermayenin çıkarlarını

savunuyor. Burada aldatılan emekçi sınıfıdır.

Nasıl? Türkiye tekelleşen sermayesi, uluslararası sermayeyle iki yolla rekabet edebilir. İlki, yüksek bir sanayi ve teknolojinin avantajından yararlanmaktır. Ama, böyle bir yeni buluş, yeni keşif, bir ar-ge ürünü bunu ilk üreten ülkeye sadece kısa süreliğine bir avantaj sağlar. Çünkü, teknolojik bakımdan gelişmiş ülkeler, kısa sürede senin avantajlı konumuna son verecek bir gelişme gösterirler. Burası çok açık. O halde, dünyayla rekabet için, geriye bir yol kalıyor. O da, ücretleri düşürmek, sınıf örgütlenmesini zayıflatmak, emekçi hareketini daha fazla baskı altına almak. Demek ki, ne zaman dünyayla rekabette bahsedilmişse, bu ücretlerin düşürülmesi anlamına gelmiştir. Peki, K. Kılıçdaroğlu, hem dünyayla rekabet edip, aynı zamanda emeği nasıl güçlendirecek!

Tekelleşen sermayenin güçlendirilmesi, sermayenin büyümesi, emperyalizmin Türkiye'deki ekonomik ilhakının sonuna kadar götürülmesi, bunun için emperyalist sermayenin burada daha fazla sermaye yatırması, ücretlerin iyice düşürülmesi, emekçilerin yoksulluğunun derinleşmesi ve bunun zorunlu sonucu olarak emekçi sınıf ve halklar üzerindeki baskının, şiddet ve saldırıların boyutlanmasıyla el ele gider. Bu, varolan toplumsal çelişkilerin daha da keskinleşmesi ve sınıf savaşının şiddetlenmesi ve keskinleşmesi anlamına gelir. Bunun yanında ulusal baskının varlığı ve bunun getirdiği savaşın devam etmesi, bu topraklarda onyıllardır her gelen hükümetle bir iç savaş, iki taraftan birinin kesin üstünlüğüyle sonuçlanana kadar da bu böyle olur.

Burjuva muhalefetin ardında giden, sosyal reformcu siyasetler ise, başka hayaller peşinde. Onlar, yeni bir hükümetin kurulmasıyla, daha rahat at koşturacakları koşullara ka-

vuşacaklarını düşünüyorlar. Böylece, yeni hükümetin oluşturacağı siyasi ortamda, kendi hakiki programlarını uygulama fırsatı bulacaklar. Bunun için ikili bir siyaset izliyorlar. Bu siyasetin biri burjuva muhalefeti iktidara getirmek, yeni bir burjuva hükümetin kurulması uğruna mücadelemektir. Siyasetin diğer yönü, kendi taleplerini yani halkın haklarını hayata geçirmek biçiminde çizilmiştir. Gerek Sol Parti-TKP ittifakı ve gerekse EMEP-TİP-HDP ittifakı, belirli tavizler koparma uğruna, gönüllü olarak, burjuvazinin belli kesimlerinin iktidarını destekliyorlar. Böylece, emekçilerin iktidar mücadelesi bir kez daha belirsiz bir zaman erteleniyor. Onlar, iktidarı burjuva güçlere bırakıp, bunun dışında birçok şey elde etmek istiyorlar. Fakat devrimci durumda, devrimin güncelliği koşullarında, iktidar dışında her şey hiçbir şeydir.

Kapitalistlerin ve onların en "heyecanlı" programı, emekçi kitlelerde en küçük bir coşku yaratmaz. Bu programın uygulanması sırasında kitlelerde yaratıcı bir gelişme olmaz. "Türkiye Yüzyılı" ya da "İkinci Yüzyıl Vizyonu" gelişmeyi ve değişimi değil, bugünkü burjuva toplumunu korunmasını amaçlıyor. İnsanlığın eksiksiz bir gelişimi, eski toplum durumundaki kapitalist toplumun yıkılması ve yerine yeni ve daha yüksek bir toplumun kurulmasını gerektirir. Halk kitleleri, eski toplumun, bu sömürü ve tahakküm toplumunun sürdürülmesine yönelik hiçbir girişimde heyecan duymazlar.

Kitle yaratıcılığı, eski toplumun yıkılması ve yeni topluma geçiş sürecinde, yani eski toplumun olumsuzlanması sırasında ortaya çıkar. Burada diyalektik bir gelişme var. Kapitalizmden sosyalizme geçiş, devrimci bir dönemdir. Kitle yaratıcılığı tam da devrimci dönemlerde kendini gösterme olanağını bulur. Devrimci dönemde sınıf mücadelesi

devrimci biçimini alır. Kitle eylemleri devrimci kitle eylemlerine dönüşür ya da daha doğru bir anlatımla, devrimci kitle eylemleri ortaya çıkar. Eski topluma karşı ayaklanan Paris proletaryası (1871), eylemin verdiği yaratıcılıkla Komün'ü ortaya çıkardı. Rusya proletaryası (1905) devrim sırasında Sovyetleri çıkardı. İtalyan işçi sınıfı da fabrika komitelerini çıkardı. Son yarım yüzyılda görülen ayaklanmalar ve devrimler, bize kitle yaratıcılığının yeni örneklerini verdi. Kitlelerin üretken yaratıcılığı, sosyalizmin kuruluş yıllarında en eksiksiz gelişmesini gösterir. Kitlelerin çok yönlü yaratıcılığı yeni bir dünya uğruna mücadelede gelişir.

Yeni bir toplum için mücadelecilik kitle eyleminin üst biçimlere doğru bir yükselme göstermesi diyalektik bir gelişimdir. Devrimci eylemler, kitle yaratıcılığına dayanır. Fakat eylemler ancak, kendi yüksek biçimi olan isyan, ayaklanmaya dönüştüğünde emekçi halk hedefine ulaşır. Tam da bu süreçte, kitle yaratıcılığının zengin örnekleri ortaya çıkar. Bütün bu süreç boyunca kitle atılımı, devrimci enerjinin sonuna kadar harekete geçirilmesi, doğrudan doğruya burjuva egemenliğini devirmeye yönelik yıkıcı devrimci eylemler en ileri noktaya varır. Bütün bunlar dünyayı değiştiren, tarihin en büyük devriminde doğar.

Niceliğin, niteliğe dönüşümü diyalektiktir. Emekçilerin mücadelesi, nitel bir dönüşüm noktasına gelmiştir. Nitel dönüşüm, toplumun devrimle dönüşümüdür. Devrim, devrimci kitle enerjisinin eksiksiz olarak harekete geçirilmesinin sonucu gerçekleşir. Toplumun köklü, devrimci dönüşümü, tarihin en büyük ve en radikal dönüşümüdür. İşçi sınıfı ve emekçi halklar, kendi kurtuluşları için, bu büyük amaç için dövüşmelidir. Proletarya ve emekçi kitleler, büyük devrimci amaç için dövüştü, dövüşüyor, dövülecektir.

MÜCADELE DOLU BİR YIL

12 Ocak 2022
Çimsetaş işçileri fabrika önünde 4 gün boyunca eylemdeydi

21 Ocak 2022
Beykoz Belediyesi işçilerinden işten atmalara karşı eylem

24 Ocak 2022
Trendyol Express işçileri iş bıraktı

26 Ocak 2022
Farplas Otomotiv
işçileri 59 gün
direniş

30 Ocak 2022
Yemek Sepeti işçileri "Esnaf Kurye" olmak istemiyor

1 Şubat 2022
Akkuyu Nükleer Santrali inşaatında işçiler iş bıraktı

2022

9 Ocak 2022
Mevsimlik ÇAYKUR işçileri yıla eylemle başladı

14 Ocak 2022
BBC İstanbul Bürosu çalışanları greve çıktı

28 Ocak 2022
Hepsijet ve Scotty 1 liralık zamma karşı iş bıraktı

Şubat 2022
Antep'te tekstil işçileri düşük zamlara karşı eylemde

1 Şubat 2022
Alpin Çorap Beylikdüzü atölyesinde üretim durdu

2 Şubat 2022
Batel Fabrikası işçileri iş durdurdu

3 Şubat - 20 Şubat 2022
Esenyurt Migros Depo işçileri depoyu işgal ederek iş bıraktı

10 Şubat 2022
İzmir Aliağa'da gemi söküm işçileri uyarı eylemi yaptı

17 Şubat 2022
PAS South işçileri direnişi kazanımla sonuçlandırdı

8 Nisan 2022
Uğur Tekstil işçileri yine eylemde

21 Mayıs 2022
Pressan işçileri direnişe başladı

21 Mayıs 2022
Yemek Sepeti kuryesi Doğu Yılmaz eyleme başladı

1 Şubat 2022
Bakırköy Belediyesi grevi taleplerin çoğu sağlanamadan sonlandırıldı

1 Şubat 2022
260 Gün süren Bel Karper Grevi sonlandırıldı

2 Şubat 2022
Yurtiçi Kargo çalışanları kontak kapattı

4 Şubat 2022
Voestalpine işçileri üretimi durdurdu

4 Şubat 2022
Corazon İşçileri ödenmeyen maaşları için eyleme başladı

7 Şubat 2022
Tır ve kamyon şoförleri de kontak kapattı

24 Şubat 2022
Ağaç A.Ş. işçileri iş bıraktı

27 Mart 2022
Ataması yapılmayan öğretmenlerden Ankara'da eylem

22 Mayıs 2022
PTT-SEN yöneticileri hukuki mücadeleyi kazandı

23 Haziran 2022
Smart Solar işçilerinin işgal eylemi sonuç verdi

18 Temmuz 2022
Koç Üniversitesi işçileri tüm yasal haklarını aldı

3 Ağustos 2022
Pulver Kimya işçileri direnişe başladı

3 Ağustos 2022
Bayrampaşa Hal'i'nde 35 yıl sonra ilk eylem

19 Ağustos
Samsun British American Tobacco (BAT) işçileri nöbette

18 Ekim 2022
Avcılar Belediyesi Grevi

23 Ekim 2022
ÇAYKUR Mevsimlik işçilerinden kadro mitingi

13 Aralık 2022
Bekaert Otomotiv Grevi

29 Mayıs 2022
Getir işçisi Müslüm Öztürkmen
Emeğin Gücü Derneği ile birlikte eyleme çıktı

20 Temmuz - 10 Ekim 2022
ETF Tekstil işçilerinin 79 günlük mücadelesi

28 Temmuz
2022
İBB İşçileri
Kod-42'ye karşı
eylemde

18 Ağustos 2022
Soma'da
özelleştirmeye karşı
eylem yapan maden
işçileri kazandı

5 Eylül 2022
Ağaç A.Ş İşçileri maaş zammı ve TİS eylemi

5 Ekim 2022
Öğretmen Sendikası Taban Maaş eylemi

21 Ekim 2022
Barutçu Tekstil İşçileri fabrika önünde eyleme başladı

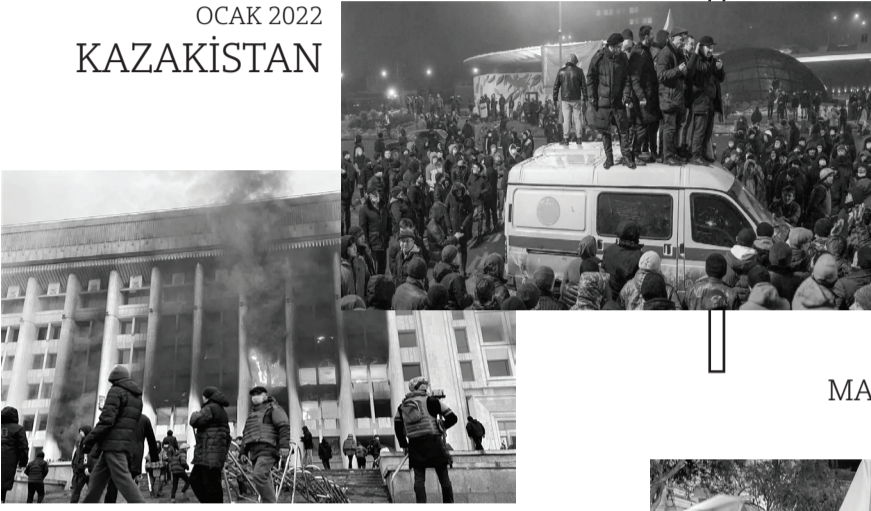

DÜNYADA 2022

ŞUBAT 2022
UKRAYNA

OCAK 2022
KAZAKİSTAN

MART 2022
PERU

NİSAN 2022
PAKİSTAN

MAYIS 2022
YUNANİSTAN

HAZİRAN 2022
EKVADOR

TEMMUZ 2022
SRİ LANKA

ABD

FRANSA

EYLÜL 2022
İRAN

Mücadele Birliği Platformu

2022

8 Mart 2022
İstanbul

20 Mart 2022
Newroz

26 Nisan 2022
Gezi Davasında
yargılanan Taksim
Dayanışması
üyelerine
tutuklama

1 Mayıs 2022
Taksim, İstanbul

6 Mayıs 2022
Karşıyaka, Ankara

2022 yılı, Mücadele Birliği Platformu için, birçok alanda birden mücadeleyi sürdürdüğü bir yıl oldu.

Birleşik devrimimizi birleşik mücadele ederek zafere ulaştırabileceğinin bilinci ile, yıl Birleşik Mücadele Güçleri (BMG) ve Birleşik Gençlik Meclisleri (BGM) eylemleri ile başladı. Mücadele Birliği, 2022'nin açılışını eylemlerle yapan belediye işçilerinin eylemlerinde yer aldı. Motokuryelerin eylemleri, çorap atölyelerindeki tekstil işçilerinin iş bırakma eylemleri, Migros işçilerinin grev ve eylemlerinde yer alan Mücadele Birliği okurları, pankart asma ve yazılama eylemleri ile de işçilerin seslerini duyurdu, mücadelelerine destek verdiler.

Emeğin özgürlüğü ve devrim mücadelesinde yolu zindana düşmüş devrimci tutsakların özgürlüğü için, hasta tutsakların tedavilerinin sağlanması için, infazı yakılan tutsakların özgürlüğü için, zindanlardaki baskı ve yasakların kaldırılması için eyleme geçen tutsak ailelerinin eylemlerinde de yer alan Mücadele Birliği, tutsak yakınları ile birlikte basın açıklamaları, eylemler düzenledi, Tutsaklarla Dayanışma İnisiyatifi (TDİ) ile birlikte hareket ederek tutsakları yalnız bırakmadı. "Zindanlar Yıkılsın Tutsaklara Özgürlük" pankartı asılarak, zindanlardaki tutsakların sesi olundu.

12 Mart Gazi Ayaklanması yıldönümü öncesi "12 Mart'ı Unutma Unutturma" pankartı ile ayaklanma selamlandı. 12 Eylül faşizminin ilk idam ettiği işçiler olan 13 Mart Savaşçıları Seyit Konuk, İbrahim Ethem Coşkun, Necati Vardar İzmir Buca Mezarlığı'nda yoldaşları tarafından anıldı. İsyen ayı olan Mart, Newroz'un kitlesel eylemleriyle devam etti. Birleşik Mücadele Güçleri ile katılan Newroz mitingi Kürt halkının coşkusıyla büyüdü.

Bahar boyu işçi eylemleri ile dolu olan bahar aylarında işçilerin, emekçilerin Kapitalizme Karşı Birlik Mücadele ve Dayanışma Günü 1 Mayıs için çalışmalarına başlandı. Afişler yapıldı, pankartlar asıldı. İşçi ve emekçiler, öğrenciler, kadınlar 1 Mayıs alanı olan Taksim'e çağrıldı. 1 Mayıs günü geldiğinde de Mücadele Birliği Platformu başta olmak üzere çok sayıda devrimci Taksim Meydanına ulaşabilmek için dövüştü.

Devrimimizin öncüleri Deniz, Yusuf Hüseyin'i anmak için Mücadele Birliği okurları Karşıyaka Mezarlığı'nda bir araya geldi. Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan, Hüseyin İnan ve aynı mezarlıkta bulunan Sivas katliamında ölümsüzleşenler, Ulaş Bardakçı ve Denizlerin avukatı Halit Çelenk kızıl bayraklar denizinde coşkulu sloganlarla anıldı.

Birkaç hafta sonra da Nurhaklarda ölümsüzleşen devrim savaşçıları, İstanbul Karacaahmet Mezarlığı'nda ve İzmir Buca Mezarlığı'nda anıldı. Geçtiğimiz senelerde yasaklamalarla geçen festivaller 2022 yılında da çeşitli saldırılarla karşılaştı. Mücadele Birliği okurları Antakya'da düzenlenen Geleneksel Evvel Temmuz Festivali'nde yerini aldı. Kurulan stantla festival boyunca Antakya halkı ile buluşan Mücadele Birliği, polislin festivale katılan devrimcilere yönelik saldırılarında gösterdiği tavırla devrimci dayanışma örneği sergiledi.

Yaz boyunca "kentsel dönüşüm" nedeni ile evleri yıkılmak istenen yoksul emekçilerle dayanışma göstererek evlerini korumak isteyen halkın yanında yer aldı, eylemlerine katılarak destek oldu.

Emekçi Kadınlar 3-10 Eylül tarihleri arasında Tunus'da gerçekleşen 3. Dünya Kadın Konferansı'na katıldı. Dünyanın her yerinden gelen kadınlar mücadele deneyimlerini birbirlerine aktardı. Konferansın hemen ertesinde İran'da genç bir kadının katledilmesi üzerine İran'da ayaklanma başladı. Türkiyeli kadınlar başta İstanbul olmak üzere birçok ilde sokaklara İranlı kadınların ve İran emekçi halklarının yanında olmak için çağrı yaptılar.

Kendi geleceğimizi kendimiz bugünden kurmak için, kendi yönetimimizi kendimiz ele almak için, halk iktidarını birlikte kurmak için, Mücadele Birliği Platformu, "Hepsi Gitsin Halk Yönetsin" kampanyası başlattı. İşçiler, gençler, kadınlar... Bu sistemden alacağı olan her kesimin "Hepsi Gitsin" diyerek kendi iktidarlarını kurmak için taleplerini ortaya koyduğu bu kampanya çerçevesinde afişler yapıldı, bildiriler dağıtıldı, pankartlar, stickerlar asıldı, yazılamalar yapıldı. İşçi ve emekçi halklar, gençler, kadınlar yaşamlarında köklü bir değişim için harekete geçmeye, sistemi değiştirmeye çağrıldı.

Eylül ayında, eski Devrimci Emekçiler Yazı İşleri Müdürü olan devrimci tutsak Hüseyin Durmaz'ın kansere yakalandığı öğrenildiğinde, tedavi olabilmesi için çalışmalarına başladı. Yapılan basın açıklamaları ve oluşturulan kamuoyu sonucu Hüseyin Durmaz'ın infazı Aralık ayında 6 aylığına ertelendi ve özgürlüğüne kavuşan Durmaz tedavisine başladı.

Sonbahar ve kış ayları, işçi eylemlerinin yanı sıra, Kürt halkına yönelik saldırılara, katliamlara da sahne oldu. Mücadele Birliği, işçi eylemlerine katılarak sınıfın kavgasına ortak olurken, Kürt halkının da yanında olarak protesto eylemlerinde yerini aldı.

2022 yılı, Mücadele Birliği dergisinin İstanbul Tüyap Kitap Fuarı'na katılmasıyla sonlandı. Uzun bir aradan sonra yeniden katılan İstanbul Kitap Fuarı'na, yeni kitaplarla gidildi.

Temmuz 2022
Evvel Temmuz Festivali
Antakya

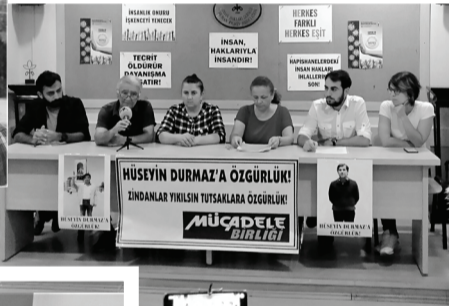

Eylül 2022
3. Dünya Kadın Konferansı
Tunus

Eylül 2022
Mahsa Amini'nin katledilişi
ile başlayan ayaklanma
Türkiye'den selamlandı

25 Ekim 2022
Hasta tutsak Hüseyin Durmaz
tahliye edildi

Ekim-Kasım 2022
Devrimci tutsaklardan oluşan
Leninist Mizah Kolektifi'nin ilk sergisi
"Çizgili Özgür Sergi"
Ayışığı Ekin Sanat Derneğinde açıldı

25 Kasım
2022
Kadına Yönelik
Şiddete Karşı
Uluslararası
Mücadele Günü
Taksim

Çıktı!

Aralık 2022
Yeni Dönem Yayıncılık,
39. Tüyap İstanbul
Kitap Fuarında

EMEK

- 14 yaşından küçük çocuk emeğinin yasaklanması;
- İş gününün yedi saat, haftalık çalışmanın 35 saat olması;
- Hangi gerekçeyle olursa olsun, işçi ücretlerinde kesinti yapılmasının yasaklanması;
- İşçi sınıfının sendikalarda örgütlenmesi, sendikaların ekonominin yönetimine katılması, sendikalaşma özgürlüğünün sağlanması;

SAĞLIK

- Sağlık hizmetlerinin parasız olması;

ÖZGÜRLÜK

- Zindanların yıkılması ve tüm politik tutsakların özgürlüğü;

ULUSAL SORUN

- Her ulusun kendi kaderini tayin hakkını kullanması, kendi dilini ve kültürünü özgürce yaşaması;

KADIN

- Kadınlara dönük her türlü toplumsal eşitsizliğinin ortadan kaldırılması ve erkeklerle yaşamın tüm alanlarında gerçek eşitliğin sağlanması, örgütlenme hakkının korunması;
- Kadın işçilerin kadın sağlığına aykırı işlerde çalıştırılmasının önlenmesi;
- Çocuklar için 24 saat kreş, yuva ve oyun parklarının yaygınlaştırılması;

BARINMA

- Sağlığa uygun konularda yaşamak, temiz bir çevrede dinlenme olanaklarına sahip olmak;
- Kiraların, kiracıların gelir durumuna göre düzenlenmesi ve düşük tutulması;

DOĞA & KENT

- Sanayi ve nükleer sanayinin doğayı ve toplumsal yaşamı tehdit etmesinin önlenmesi, temiz ve korunmuş bir doğa için gerekli önlemlerin alınması;

EĞİTİM

- Eğitimin parasız ve zorunlu hale getirilmesi;
- Anadilde eğitim hakkı;
- Eğitimin şoven, ırkçı, gerici, dini, faşist vb. burjuva ideolojisinin tüm etkisinden arındırılması;
- Okulların askerin, polisin ve hükümetin etkisinden arındırılması;
- Üniversitelerin demokratik ve özerk yapıya kavuşturulması;

BORÇLAR

- Bankalara olan borçlarının silinmesi;

ULAŞIM

- Toplu taşımanın ücretsiz olması;

..ve daha pek çok önlem, derhal gerçekleştirilebilir.

Kendi iktidarımıza dayanarak hayata geçireceğimiz bu ve benzeri önlemlerle bir çırpıda bize dayatılan cehennemden kurtulabiliriz. Kurtuluşun yolu kendi iktidarımızdan geçiyor.

Bizi kurtaracak olan kendi kollarımızdır.

Halk iktidarını kuralım! Gelin kendi geleceğimizi kendimiz bugünden kurmak için harekete geçelim! Gelin yaşamlarımızı cehenneme çeviren, bizlere hayatı dar edenlerin düzenine karşı birlikte dövüşelim! Gelin kendi yönetimimizi kendimiz ele alalım, kendi yönetimimizi yani halk iktidarını birlikte var edelim!

Hepsi Gitsin, Halk Yönetsin!